

Wojciech Siciński

Piotrów, gm. Zadzim, woj. sieradzkie. Stanowisko 6

Informator Archeologiczny : badania 19, 81-82

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OKOLENIEC, gm. Kłodawa
woj. konińskie
Stanowisko 1

Muzeum Techniki Ceramicznych
w Kole

Badania prowadzi mgr Jerzy Rybacki. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koninie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzyska ciepłopalne kultur pomorskiej i przeworskiej.

Stanowisko położone jest na południowo-wschodnim krańcu wsi na wschód od drogi Bylice-Słupczka. Badania miały charakter ratunkowy ze względu na eksploatację piaskownicy. Założono 4 wykopy o łącznej powierzchni 130 m².

Wyeksplorowano 2 groby popielnicowe w obstawie kamiennej, pozostałości grobu kloszowego i 2 ślady po ogniskach. Wyposażenie grobów typowe, w grobie nr 1 zarejestrowano kołczyk z 4 kółek żelaznych. Uryskane materiały pozwalają wstępnie datować odsłoniętą część cmentarzyska na okres środkowo-lateński. Z odkrycia przypadkowego dokonanego w czasie eksploatacji piaskownicy pochodzi kilka naczyń z ciepłopalnego grobu kultury przeworskiej z okresu późnolateńskiego.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Techniki Ceramicznych w Kole.

PARKOWO MOKRZ, gm. Rogoźno
woj. pilskie
Stanowisko 31

Muzeum Okręgowe im. St. Staszica
w Pile

Badania prowadziła mgr Mirosława Dernoga. Finansowało Muzeum Okręgowe w Pile. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciepłopalne z okresu lateńskiego.

Stanowisko znajduje się na terenie piaskownicy leżącej przy drodze z zabudowaniami należącymi do wsi Parkowo Mokrz. Przebadano 7 arów powierzchni. Odkryto 12 grobów oraz 18 obiektów towarzyszących grobom, wśród nich paleniska, bruki oraz kręgi kamienne. Wyróżniono groby kloszowe, w których popielnica przykryta misą nakrywana była kloszem odwróconym dnem do góry, groby popielnicowe z obstawą kamienną oraz jeden grób jamowy. Ceramikę grobową stanowiły naczynia oraz klosze. Groby wyposażone były w ozdoby z drutu brązowego z nawieszonymi paciorkami z niebieskiego szkła.

Badania będą kontynuowane.

PAWŁOWICE, gm. Stężyca
woj. lubelskie
Stanowisko 1

Archeologiczny Ośrodek
Badawczo-Konserwatorski
w Lublinie

Badania prowadzi mgr Andrzej Kutylowski. Finansował WKZ w Lublinie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury grobów podkloszowych.

Badania kontynuowano w celu określenia zasięgu i wielkości cmentarzyska kultury grobów podkloszowych. Wykorzystano m. in. istniejące doły, które poszerzono i pogłębiono do głębokości występowania popielnic. W warstwie o miąższości średnio 70 cm przemieszanego z ziemią piasku, stwierdzono występowanie drobnych fragmentów ceramiki kultur: żużyckiej, tracinieckiej, pucharów lejkowatych oraz nieokreślone odłupki krzemienne.

W wykopie o pow. 250 m² natrafiono na trzy skupiska z przeważającą ilością ceramiki kultury grobów podkloszowych, co sugerowałoby istnienie trzech zniszczonych grobów tej kultury. W materiale udało się wyróżnić fragmenty trzech kloszy, dwóch popielnic, trzech mis oraz drobne fragmenty niewielkich - trudnych do określenia naczyń.

Przy okazji badań w Pawłowicach wyrównano i oczyszczono profile na pobliskim wyłazisku piasku w Brzeźcach. Potwierdzono istnienie warstwy o dość dużej miąższości z wyróżniającą się warstwą spalenizny i popiołu. Brak jakiegokolwiek ceramiki.

PIOTRÓW, gm. Zadzim
woj. sieradzkie
Stanowisko 6

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadzi mgr Wojciech Ściślicki. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury pomorskiej z wczesnego okresu lateńskiego.

Wykopaliska miały charakter sondazowy. Ich celem było określenie funkcji i chronologii stanowiska. Badaniem objęto obszar o powierzchni 30 m². Odkryto wyrobiony grób skrzynkowy. Pod brukiem kamiennym znajdowały się przemieszczone duże, płaskie kamienie tworzące pierwotnie skrzynię. Między nimi występowały przepalone kości ludzkie oraz dość liczne fragmenty chropowatej popielnicy oraz niewielkiej czarnej miseczki zdobionej ornamentem paznokciowym.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

PRZEDMOSIE, gm. Głogów
woj. łęczyckie

patrz
epoka brązu

PRUSZCZ GDANSKI
woj. gdańskie
Stanowisko 7

patrz
okres wpływów rzymskich

PSARY, gm. Jemielno
woj. łęczyckie
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

RAJSKO-Janików, gm. Opatówek
woj. kaliskie
Stanowisko 2

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków

Badania prowadziła mgr Jolanta Bresch-Wojciechowska. Finansował WKZ w Kaliszu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury grobów podkloszowych.

Stanowisko położone jest na lewo od drogi Kalisz-Koźminiek, na zdenudowanej wysoczyźnie morenowej - pasmo tzw. Wzgórz Małanowsko-Opatowskich, na północnym stoku wzniesienia opadającego ku niewielkiej dolinie wyschłego cieku, na wys. ok. 150 m n.p.m. Znaczna jego część uległa zniszczeniu na skutek zakrojonej na dużą skalę eksploatacji żwiru i piasku.

Celem podjętych prac ratowniczych było wyeksplorowanie i zadokumentowanie najbardziej narażonych na zniszczenie, znajdujących się na skraju plańnicy grobów oraz ustalenie chronologii i przynależności kulturowej cmentarzyska.

Odsłonięto powierzchnię pow. 75 m², odkrywając 12 grobów: 1 podkloszowy i 11 jamowych, w tym 3 z resztkami stosu. Najefekowniej prezentował się grób podkloszowy, składający się z bardzo nielicznych fragmentów przepalonych kości nakrytych dużym kłosem - schropowatym naczyniem barwy jasnobrunatnej z karbowanym wylewem i karbowaną listwą plastyczną, w którą wkomponowanych było 5 pseudouszek. Kłosem towarzyszyły dwa kubki uchaste, jeden zdobiony na brzuścu ornamentem ukośnych rytym kresiek, drugi niezdobiony oraz naczynie z płaskim dnem, półkolistym brzuścem i wyodrębnioną, krótką, wychyloną na zewnątrz szyjką, zaopatrzone w taśmowate ucho. Groby jamowe niewielkie, o słabo uchwytnym zarysie i płytke były bardzo ubogie i zawierały zazwyczaj kilka do kilkunastu fragmentów przepalonych kości oraz nieliczne fragmenty naczyń. W jednym z nich wystąpił też fragmentarycznie zachowany pręcik gliniany.

Materiał kostny z grobów poddany został analizie antropologicznej, w wyniku której udało się ustalić prawdopodobną liczbę, płeć i wiek pochowanych osobników w czterech grobach. W większości były to jednostkowe pochówki dzieci w wieku Infans I, Infans II, a w jednym tylko grobie wystąpiły szczątki kostne trzech osobników: mężczyzny w wieku 40-50 lat, nieokreślonego bliżej drugiego osobnika i dziecka.

Formy grobów, szczególnie grób podkloszowy oraz ceramika pozwalają datować cmentarzysko na wczesny i środkowy okres lateński i zaliczyć do kultury grobów podkloszowych.

Badania będą kontynuowane.

REDŁO, gm. Polczyn Zdrój
woj. kozłubińskie
Stanowisko 2

patrz
okres halstański

ROŻYCE-STARA WIEŚ, gm. Kocierzew
woj. skierniewickie
Stanowisko 3

Muzeum Regionalne
w Brzezcinach

Badania prowadził dr Henryk Wiklak. Finansował WKZ w Skierniewicach. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kultury wschodniopomorskiej. Osada kultury przeworskiej.